

Nova mlada zagrebačka devedesetih 2

Uredila: Višnja Rogošić

Na sljedećim stranicama dovršavamo temat o zagrebačkim kazališnim zbivanjima izvan tokova srednje struje u drugoj polovici 1990-ih godina, koji je započeo u prošleme broju. Pokušavajući na isti način podijeliti dio arhivarske odgovornosti pri odabiru ovdje pohranjenih informacija te dočarati kreativnu kakofoniju mladih glasova, drugi dio temata krhki svijet iz naslova ponovo gradi uglavnom iz individualnih sjećanja, neobrađenih kućnih arhiva i teško provjerljivih prepričavanja. Od šest tekstova onaj prvi Gordane Vnuk svojevrsni je uvod u "novu mladu zagrebačku scenu 1990-ih" (koji nam je nedostajao u prvome dijelu), a kao korak unatrag prije tematskoga odraza podsjeća da se kazališna povijest razvija ciklički te sintagma u navodnicima zadržava svoje bogatstvo i ako 1990-e zamijenimo 1970-im godinama. Tekstovi Borisa Čeke, Marija Kovača, Jelene Kovačić, Anice Tomić i Davora Paviše slijede u prošlom broju upostavljenu matricu po kojoj sami pokretači, i/ili članovi skupina pišu o vlastitim iskustvima, ponekad supostavljajući strogo informativnu i onu subjektivnu perspektivu, a ponekad nudeći samo vlastitim uvjerenjima snažno obojen uvid. Stoga prilozi posvećeni skupinama Le cheval, Nova grupa, Theatre des femmes, Not your bitch! i Elmer, o njihovom djelovanju govore i izborom sadržaja i oblikovanjem iskaza uvijek pozivajući na čitanje između redova. Izuzetak je prilog Igora Ružića o skupini Schmrz Teatar, čime se tematu pridružuje i već tada aktualni kritičarski glas.

Kao ni onaj prvi, niti drugi dio temata ne namjerava zaokružiti djelovanje čitave scene – vidljivo je to već i iz broja "neobrađenih" grupa koje se povremeno spominju u ovim zapisima. No ako, primjerice, grupa Irena ili Ujedinjeni Balkan Inc. (U.B.I.) na ovim stranicama nisu opisani, prije svega jer nam podatci ili

Schmrz Teatar

potencijalni autori članaka nisu bili dostupni, ostali članci impliciraju njihovo postojanje opisujući lakoću kojom su skupine nastajale, spremnost na izvedbeno izražavanje i gustoću realiziranih projekata. Namjera je dakle temata

koncentracijom novih uvida osnažiti taj "okus" kazališnih 1990-ih, te biti jedna od jedna od budućih potvrda (nažalost u posve neadekvatnome mediju) da su se "neuhvatljive" izvedbe doista i dogodile.